

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO INDONEZJI, PAPUI NOWEJ GWINEI,
TIMORU WSCHODNIEGO I SINGAPURU
(2-13 września 2024 r.)

**SPOTKANIE Z WŁADZAMI, SPOŁECZEŃSTWEM OBYWATELSKIM I KORPUSEM
DYPLOMATYCZNYM**

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

*Teatr Uniwersyteckiego Centrum Kultury
Narodowego Uniwersytetu Singapuru
Czwartek, 12 września 2024 r.*

[[Multimedia](#)]

*Panie Prezydencie,
Panie Premierze,
Dostojne Władze,
Szanowni Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego,
Członkowie Korpusu Dyplomatycznego!*

Dziękuję Panu Prezydentowi za uprzejme słowa powitania, które łaskawie do mnie skierował, a które odnawiają we mnie wdzięczność za jego niedawną wizytę w Watykanie. Jestem wdzięczny wszystkim władzom za serdeczne przyjęcie w tym waszym mieście-państwie, będącym skrzyżowaniem szlaków handlowych o pierwszorzędym znaczeniu, oraz miejscem, gdzie spotykają się różne narody.

Osoby przybywające tutaj po raz pierwszy są pod głębokim wrażeniem gąszczy ultranowoczesnych drapaczy chmur, które zdają się wyrastać z morza. Są one wyraźnym świadectwem ludzkiego geniuszu, dynamizmu społeczeństwa Singapuru i błyskotliwego ducha

przedsiębiorczości, które znalazły tutaj podatny grunt, żeby się wyrazić.

Dzieje Singapuru to historia rozwoju i wytrwałości. Wychodząc ze skromnych początków, państwo to osiągnęło wysoki poziom rozwoju, udowadniając, że jest on owocem racjonalnych decyzji, a nie przypadku: jest on wynikiem stałego zaangażowania w realizację projektów i inicjatyw, które są dobrze przemyślane i zgodne ze specyfiką tego miejsca. Właśnie w tych dniach przypada 101. rocznica urodzin Lee Kuan Yew, pierwszego premiera Republiki Singapuru, który piastował to stanowisko w latach 1959-1990 i dał silny bodziec do szybkiego rozwoju i transformacji kraju.

Ponadto ważne jest, aby Singapur nie tylko prosperował gospodarczo, lecz aby dążył do zbudowania społeczeństwa, w którym wysoko cenione są sprawiedliwość społeczna i dobro wspólne. Mam na myśli, w szczególności, wasze zaangażowanie w poprawę warunków życia obywateli, poprzez politykę mieszkalnictwa publicznego, wysokiej jakości edukację i skuteczny system opieki zdrowotnej. Niech te wysiłki będą kontynuowane, dopóki wszyscy mieszkańcy Singapuru nie będą w pełni nimi objęci.

I przy tej okazji chciałbym zwrócić uwagę na zagrożenie, jakie niosą ze sobą pewien pragmatyzm i gloryfikowanie wartości, a mianowicie, niezamierzoną konsekwencję sankcjonowania wykluczenia osób marginalnie korzystających z postępu.

W tej dziedzinie doceniam i pochwalam różne polityki i inicjatywy, które zostały wprowadzone w celu wsparcia najuboższych. Mam nadzieję, że szczególna uwaga zostanie poświęcona ubogim, osobom starszym – których praca położyła podwaliny pod Singapur, jaki znamy dzisiaj – a także ochronie godności pracowników migrujących, którzy w znacznym stopniu przyczyniają się do budowania społeczeństwa, a którym należy zapewnić godziwe wynagrodzenie.

Zaawansowane technologie ery cyfrowej i szybki rozwój wykorzystania sztucznej inteligencji nie mogą sprawiać, abyśmy zapominali, że niezbędne jest pielęgnowanie prawdziwych i konkretnych relacji międzyludzkich. Technologie te można wykorzystać właśnie po to, aby zbliżyć nas do siebie, promując zrozumienie i solidarność, zamiast niebezpiecznego izolowania się w fikcyjnej i nieuchwytej rzeczywistości.

Singapur jest mozaiką grup etnicznych, kultur i religii żyjących razem w harmonii, i to słowo jest bardzo ważne: harmonia. Osiągnięcie i zachowanie tej pozytywnej inkluzywności jest ułatwione przez neutralność władz publicznych, zaangażowanych w konstruktywny dialog ze wszystkimi. Umożliwia to każdemu wniesienie swego charakterystycznego wkładu w dobro wspólne, i nie pozwala ekstremizmowi i nietolerancji zyskać na sile i zagrażać pokojowi społecznemu. Wzajemny szacunek, współpraca, dialog i swoboda wyznawania swych przekonań, w wierności prawu powszechnemu, są decydującymi warunkami sukcesu i stabilności Singapuru, wymogiem zrównoważonego i trwałego rozwoju, wolnego od konfliktów i chaosu.

Kościół Katolicki w Singapurze, od samego początku swojej obecności starał się wnieść swój szczególny wkład w postęp tego państwa, zwłaszcza w dziedzinie edukacji i opieki zdrowotnej, korzystając z ducha poświęcenia i oddania misjonarzy i wiernych. Wspólnota katolicka, ożywiana zawsze Ewangelią Jezusa Chrystusa, jest również w czołówce dzieł charytatywnych, wnosząc znaczący wkład w wysiłki humanitarne i zarządzając w tym celu kilkoma instytucjami opieki zdrowotnej oraz wieloma organizacjami humanitarnymi, w tym *Caritas*, którą wszyscy znamy.

Ponadto, Kościół – zgodnie ze wskazaniem Deklaracji Soboru Watykańskiego II *Nostra aetate*, o stosunkach z religiami niechrześcijańskimi – stale krzewił dialog międzyreligijny i współpracę między różnymi wspólnotami wyznaniowymi, w duchu otwartości i wzajemnego szacunku, które mają fundamentalne znaczenie dla budowania społeczeństwa sprawiedliwego i pokojowego.

Obecna moja wizyta, ma miejsce czterdzieści trzy lata od nawiązania stosunków dyplomatycznych między Stolicą Apostolską a Singapurem. Jej celem jest umocnienie katolików w wierze i zachęcenie ich do kontynuowania z radością i poświęceniem współpracy ze wszystkimi mężczyznami i kobietami dobrej woli, na rzecz budowania zdrowego i spójnego społeczeństwa obywatelskiego, dla dobra wspólnego oraz krystalicznego świadectwa swej wiary.

Singapur ma również do odegrania szczególną rolę w porządku międzynarodowym – nie zapominajmy o tym – który jest dziś zagrożony konfliktami i krwawymi wojnami. Cieszę się, że z powodzeniem lansuje on multilateralizm i ład opierający się na zasadach łączących wszystkich. Zachęcam was do dalszych działań na rzecz jedności i braterstwa ludzkości, z korzyścią dla wspólnego dobra wszystkich, wszystkich narodów i wszystkich państw, ze zrozumieniem, które nie jest ani wykluczające ani ograniczające się do interesów narodowych.

I niech będzie mi wolno przypomnieć również rolę rodziny – pierwszego miejsca, w którym każdy uczy się relacji z innymi, bycia miłowanym i miłowania innych. W obecnych warunkach społecznych, fundamenty, na których zbudowane są rodziny są kwestionowane i grozi im osłabienie. Trzeba sprawić, aby były one zdolne do przekazywania wartości, które nadają sens i kształt życiu, oraz uczyć młodych ludzi tworzenia mocnych i zdrowych relacji. Godne pochwały są zatem wysiłki na rzecz promowania, ochrony i wspierania jedności rodziny poprzez działania różnych instytucji.

Nie możemy ukrywać faktu, że obecnie doświadczamy kryzysu środowiskowego i nie wolno nam lekceważyć wpływu, jaki może na niego mieć małe państwo, takie jak Singapur. Wasze wyjątkowe usytuowanie daje dostęp do kapitału, technologii i talentów, zasobów, które mogą stanowić siłę napędową dla innowacji, by zatroszczyć się o zdrowie naszego wspólnego domu.

Wasze zaangażowanie w zrównoważony rozwój i ochronę stworzenia jest przykładem do naśladowania, a poszukiwanie innowacyjnych rozwiązań w celu sprostania wyzwaniom środowiskowym, może zachęcić inne kraje do czynienia tego samego. Singapur jest doskonałym

przykładem tego, co ludzkość może osiągnąć, pracując razem w harmonii, z poczuciem odpowiedzialności oraz w duchu inkluzywności i braterstwa. To jest jakby podsumowanie waszej postawy: współpraca w harmonii, z poczuciem odpowiedzialności i w duchu braterstwa i inkluzywności. Zachęcam was do podążania nadal tą drogą, ufając w obietnicę Boga i Jego ojcowską miłość do wszystkich.

Panie Prezydencie, Panie i Panowie! Niech Bóg wam pomoże odpowiedzieć na potrzeby i oczekiwania waszego narodu, i pobudzi was do doświadczenia, że z tymi, którzy pozostają pokorni i wdzięczni, może On dokonać wielkich rzeczy dla dobra wszystkich.

Niech Bóg błogosławi Singapur!